

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3125/2025. (IV. 25.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasítása

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.169/2023/14. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (Molnár és Társa Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd dr. Molnár István) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.169/2023/14. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a támadott bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Egy kétlakásos lakóház 200/500 hányadú tulajdonosa az indítványozó, 150/500 és 150/500 hányadú tulajdonosai pedig az alapügy I. és II. rendű alperesei voltak. Az indítványozó az I. és II. rendű alperesek jogelődjével korábban szóban megállapodott az ingatlan 300/500 tulajdoni hányadának megvásárlásáról, azonban a szerződéskötésre az alperesek jogelődjének halála miatt nem került sor. A III. és IV. rendű alperesek az I. és II. rendű alperesek tulajdoni hányadára 2020. június 13. napján 88 millió forint vételáron ajánlatot tettek, a vételárból foglalo címén 4 millió forintot ügyvédi letétbe helyeztek. A vételi ajánlatot az okiratszerkesztő ügyvéd megküldte az indítványozónak, és felhívta, hogy a kézbesítéstől számított 8 napon belül írásban az elővásárlási joga gyakorlásával kapcsolatban nyilatkozzon.
- [4] Az indítványozó az ügyvédi felhívást 2020. június 16. napján átvette, és 2020. június 22. napján a képviseleti jog igazolása céljából ügyvédi meghatalmazás csatolását, valamint a teljesítés konkrét módjáról való tájékoztatást kért, továbbá azt is kérte, hogy a nyilatkozási határidőt 30 napra módosítsák a megalapozott döntés és a szükséges források időzítése miatt. Az ügyvéd 2020. június 25. napján kelt levelében megismételte a vételi ajánlat lényeges tartalmát, egyúttal mellékelte ügyvédi meghatalmazását, és tájékoztatást adott a teljesítés módjáról és részleteiről. Az ügyvéd levele zárórészében az írásbeli nyilatkozattétel határidejét 8 napban rögzítette, amely a postai bélyegző időpontja szerint kerül számításra.
- [5] Az indítványozó 2020. július 2. napján ügyvédje által ellenjegyzett írásbeli nyilatkozatot tett arra vonatkozóan, hogy az elővásárlási jogával élni kíván. A jognyilatkozat megtételéről az indítványozó ügyvédje július 3. napján e-mailben értesítette az okiratszerkesztő ügyvédet, és még azon a napon levélben is megküldte az okiratot, melyet az okiratszerkesztő ügyvéd 2020. július 10. napján vett át.
- [6] Az I. és II. rendű alperesek mint eladók, és a III–IV. rendű alperesek mint vevők 2020. július 13. napján a vételi ajánlattal egyező tartalommal megkötötték az adásvételi szerződést, melyben azt is rögzítették, hogy a vételi ajánlatra az indítványozó határidőben nem tett nyilatkozatot. Az okiratszerkesztő ügyvéd 2020. július 20. napján az ingatlanügyi hatósághoz is benyújtotta a III–IV. rendű alperesek tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmét és az azt megalapozó adásvételi szerződést.
- [7] 1.2. Az indítványozó keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I–IV. rendű alperesek között megkötött adásvételi szerződés vele szemben hatálytalan, az adásvételi szerződés a – vételi ajánlat szerinti tartalommal – közte és az I–II. rendű alperesek mint eladók között jött létre. Kérte továbbá az ingatlanügyi hatóság megkeresését a tulajdonosváltás ingatlan-nyilvántartásba történő átvezetése iránt. Az indítványozó utóbb előterjesztett, keresetváltoztatást tartalmazó beadványában újabb kérelmeket terjesztett elő: kérte az ingatlanügyi hatóság megkeresését a III–IV. rendű alperesek tulajdonjogának törlése, továbbá (a vételár megfizetésének igazolását követően) az indítványozó tulajdonszerzésének bejegyzése érdekében, valamint kérte, hogy a bíróság kötelezze a III–IV. rendű alpereseket az ingatlanrész birtokbaadására.
- [8] Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék az indítványozó keresetét a 4.P.22.249/2020/56. számú ítéletével elutasította. A Fővárosi Törvényszék ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az indítványozó a keresetet a Pol-

gári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:223. § (2) bekezdése szerinti 30 napos perindítási határidőn belül terjesztette elő, az indítványozó keresetváltoztatása pedig olyan kérdéseket érintett, amelyekre a 30 napos határidő nem vonatkozott, ekként az indítványozó újabb kereseti kérelmei is érdemben elbírálhatóak voltak. A bíróság megítélése szerint az indítványozó számára már az első okiratból ismertté vált minden olyan körülmény, amely alapján gyakorolhatta az elővásárlási jogát, ugyanakkor alappal követelhetette meg az okiratszerkesztő ügyvéd képviseleti jogának igazolását. A 2020. június 25. napján ismételt megküldött második felhívás lerontotta az első felhívás joghatását, az ajánlati kötöttség így a második felhívásban megjelölt 8 napos határidő elteltével szűnt meg, ami az első felhívás kézbesítésétől számítva 20 nap volt, ez pedig nem tekinthető szükségtelenül rövid időnek az elővásárlási jog gyakorlásához. Tekintettel arra, hogy az ajánlati kötöttség 2020. július 6. napján szűnt meg, az elfogadó nyilatkozat pedig csak 2020. július 10. napján érkezett meg az okiratszerkesztő ügyvédhez, így az elsőfokú bíróság szerint nem volt jogi akadály annak, hogy az I–II. rendű alperesek a vételi ajánlatnak megfelelően a III–IV. rendű alperesek részére értékesítsék tulajdoni hányadukat. A bíróság ítéletében azt is megállapította, hogy az indítványozó egyébként sem tett az ajánlattal egybehangzó jognyilatkozatot, hiszen nem vállalt kötelezettséget a foglaló megfizetésére.

- [9] 1.3. Az indítványozó fellebbezése alapján másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.433/2022/10/II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, azonban annak jogi indokolását módosította. A Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az indítványozó az elfogadó nyilatkozatát határidőben tette meg és azt határidőben postára is adta, azaz az indítványozó a nyilatkozattételi határidőt nem mulasztotta el. Az indítványozó azonban nyilatkozatában valójában nem fogadta el teljes terjedelmében a vele közölt ajánlatot, amit részben az a tény támaszt alá, hogy nem fizette meg a foglaló összegét a nyilatkozat megtételével egyidejűleg, részben pedig az a tény, hogy személyes nyilatkozata szerint az indítványozó azt nem is kívánta előre megfizetni. A Fővárosi Ítéltábla ezért arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó határidőben megtett nyilatkozata tartalmában nem volt alkalmas a szerződés létrehozására, az ajánlat teljes terjedelmű elfogadásának hiányában pedig a Ptk. 6:222. § (4) bekezdésében foglalt törvényi feltételek nem teljesültek, ezért nem jött létre adásvételi szerződés az indítványozó és az I–II. rendű alperesek között.
- [10] 1.4. Az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria Pfv.II.20.169/2023/14. számú ítéletével a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartotta. A Kúria arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó (bár keresetében kérte, de) felülvizsgálati kérelmében nem kérte annak megállapítását, hogy az adásvételi szerződés közte és az eladók között jött létre, a megállapítási kereset hiányában pedig a hatálytalanságra vonatkozó felülvizsgálati kérelem alaptalan. A Kúria szerint az indítványozó azon nyilatkozata, miszerint „az elővásárlási jogommal élni kívánok”, önmagában megfelel az elfogadó nyilatkozat tartalmi kritériumainak, jelen esetben azonban az indítványozó saját perbeli nyilatkozata szerint a szerződés tartalmát nem fogadta el teljes egészében, azaz a szerződés egészére vonatkozó generális elfogadó nyilatkozatától eltérően valójában a megküldött szerződés tartalmától részben (a foglaló tekintetében) el kívánt térni, az elővásárlási jog jogosultjának azonban ilyen joga nincs. Mindezen szempontokra figyelemmel a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a jogerős ítélet nem iratellenes, logikai hibában nem szenved, nem tekinthető kirívóan okszerűtlennek, és nem is jogsabálysértő.
- [11] 1.5. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő, majd egészítette ki az Abtv. 27. §-a szerinti panaszát, melyben a Kúria Pfv.II.20.169/2023/14. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, a B) cikk (1) és (2) bekezdéseit, a T) cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését és a XIII. cikk (1) bekezdését.
- [12] Az alkotmányjogi panasz szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére vezet, hogy a Kúria döntését a Ptk. rendelkezéseivel szemben a 2/2009. (VI. 24.) PK vélemény 7. pontjára alapította. Amíg ugyanis a korábban hatályos Ptk. (melynek idején a PK vélemény megalkotásra került) megkövetelte az ajánlat „teljes terjedelmében, feltételek nélkül” történő elfogadását, addig a Ptk. 6:222. § (4) bekezdése már csak azt írja elő, hogy „[h]a az elővásárlásra jogosult a tulajdonoshoz intézett nyilatkozatában az ajánlatot elfogadja, a szerződés közöttük jön létre.” Az indítványozó arra is hivatkozik, hogy az 1/2014. PJE határozat V. 1. b) pontja kifejezetten azt rögzíti, hogy a PK vélemény 7. pontja csak a régi Ptk. alapján elbírálandó ügyekben alkalmazható, az új Ptk. hatálya alá tartozó esetekben nem. Azáltal pedig, hogy a Kúria a döntését a Ptk. rendelkezései helyett egy kifejezetten nem alkalmazható PK véleményre alapította, döntése nem csupán *contra legem*mé, hanem oly mértékben önkényessé, a hatályos jogtól elszakadóvá vált, hogy az már az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata

szerint eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét. A Kúria ítélete ugyanis egyfelől nem alkalmazta a hatályos jogot, másfelől nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy a bíróság a döntését miért nem a hatályos jog alkalmazásával hozta meg, harmadfelől a Kúria a döntését egy jogszabálynak nem minősülő „pseudo normára” alapította, és végül negyedfelől, a Kúria a döntésével valójában új jogot alkotott.

- [13] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése sérelmét is állítja. Alkotmányjogi értelemben nem csupán a tulajdon, hanem a tulajdoni váromány is védelmet élvez. Az indítványozó azon várakozása, hogy a határidőben közölt és a vételi ajánlat lényeges feltételeit teljes egészében elfogadó, elővásárlási jogot gyakorló nyilatkozata alapján tulajdont szerez az I. és II. rendű alperesek tulajdonán, ilyen, az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és egyben az Emberi Jogok Európai Egyezménye Első Kiegészítő Jegyzőkönyve védelmét is élvező tulajdoni várománynak tekinthető, a Kúria *contra legem* döntése pedig ettől a tulajdontól fosztotta meg az indítványozót.
- [14] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek, így különösen az Abtv. 27. § (1) bekezdésében, 29–30. §-ában és 52. § (1b) bekezdésében fogalt törvényi feltételeknek eleget tesz-e.
- [15] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-ában meghatározott esetben az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria ítéletét 2023. október 9-én vette át, míg az alkotmányjogi panaszt 2023. december 8-án nyújtotta be, ezért megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz határidőben került előterjesztésre.
- [16] Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette. Az indítványozó a bírósági eljárásban felperesként vett részt, ezért érintettsége fennáll. Az indítványozó jogi képviselője az Alkotmánybíróság eljárására is kiterjedő ügyvédi meghatalmazását csatolta.
- [17] 2.2. A határidőben benyújtott indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek részben tesz eleget, a következők szerint.
- [18] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [19] Alkotmányjogi panaszában az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítványozó megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [az Alaptörvény R cikk (2) bekezdését, a B cikk (1) és (2) bekezdéseit, a T cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) bekezdését és a XIII. cikk (1) bekezdését]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a támadott bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [20] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panasz csak Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozással terjeszthető elő. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény R cikk (2) bekezdése, B cikk (2) bekezdése és T cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaznak Alaptörvényben biztosított jogot, az Alaptörvény B cikk (1) bekezdésére pedig csak kivételesen, a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával és a kellő felkészülési idő követelményével összefüggésben alapítható alkotmányjogi panasz [az R cikk (2) bekezdésére például: 3048/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [11], a B cikk (2) bekezdésére például: 3109/2019. (V. 17.) AB végzés, Indokolás [26], a T cikk (1) bekezdésére például: 3049/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [22], a B cikk (1) bekezdésére például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [33]]. Az alkotmányjogi panasz ezért ezekben az elemeiben nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja törvényi követelményét.
- [21] Az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti követelményének ugyanakkor az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és a XIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmével összefüggésben eleget tesz.
- [22] 2.3. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]]. A feltételek meglétének vizsgálata az

Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Ezeknek a feltételeknek az alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem felel meg.

- [23] 2.3.1. Az alkotmányjogi panasz sem az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével, sem pedig a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, figyelemmel az alkotmányjogi panasz tartalmára és az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatára.
- [24] 2.3.2. Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelmét mindenekelőtt arra hivatkozva állította, hogy a Kúria a döntését a Ptk. rendelkezései helyett egy kifejezetten nem alkalmazható PK véleményre alapította, döntése nem csupán *contra legem*é, hanem oly mértékben önkényessé, a hatályos jogtól elszakadóvá vált, hogy az már az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata szerint eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét.
- [25] Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben nem zárta ki, hogy a *contra legem* jogalkalmazás kivételes esetben, a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája miatt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének a megállapíthatóságára vezessen {vesd össze például: 29/2021. (XI.10.) AB határozat, Indokolás [30]; 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]–[29]; 3295/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [37]–[40]}. „A 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az ügyben a bíróság *contra legem* jogalkalmazása három, egymást erősítő feltétel együttes fennállása következtében ért fel az alkotmányosági sérelem szintjére: a bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vette figyelembe, döntésének ezt a mozzanatát nem indokolta meg, s döntését ehelyett egy olyan bírósági joggyakorlatra alapította, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó kifejezetten hatályon kívül helyezte.” {3044/2022. (I. 31.) AB végzés, Indokolás [28]} Az indítványozó arra hivatkozott, hogy a Kúria jogértelmezése során *contra legem* jogalkalmazást valósított meg, mivel az 1/2014. PJE határozat V. 1. b) pontja kifejezetten azt rögzíti, hogy a PK vélemény 7. pontja csak a régi Ptk. alapján elbírálandó ügyekben alkalmazható, az új Ptk. hatálya alá tartozó esetekben nem. Az Alkotmánybíróság panaszos állításával szemben azonban megjegyzi, hogy a fent említett PJE határozat V. 1. b) pontja azt rögzíti, hogy a határozatban felsorolt jogszabályhelyeket új Ptk.-ba beépültnek tekinti. Ebből következően tehát a Kúria az elővásárlási jogra vonatkozóan is a hatályos Ptk. rendelkezéseit alkalmazta, így jogalkalmazása az alkotmányjogi panaszban foglaltak alapján nyilvánvalóan nem tekinthető önkényesnek.
- [26] 2.3.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése sérelmével összefüggésben azt állította, hogy a határidőben közölt és a vételi ajánlat lényeges feltételeit elfogadó elővásárlási jogot gyakorló nyilatkozata alapján a tulajdoni várománnyal rendelkezik, melytől a támadott bírósági döntéseknek köszönhetően elesett, így sérült a tulajdonhoz való joga.
- [27] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy az alkotmányjogi panaszra okot adó ügyben a jogvita éppen arról szólt, hogy az indítványozó által megtett nyilatkozat szabályszerű volt-e. A Kúria ítéletének indokolásában (Indokolás [50]) rámutatott arra, hogy a panaszos a közölt vételi ajánlatot teljeskörűen nem fogadta el, ezért a határidőben megtett írásbeli nyilatkozata nem volt alkalmas adásvételi szerződés létrehozására. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben pedig arra is rámutat, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a tulajdonhoz való jog a már meglévő tulajdont védi, annak pedig nem képezi részét a tulajdon megszerzése {az elővásárlási joggal összefüggésben lásd: 3244/2017. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [48]}.
- [28] Az Alkotmánybíróság e körben továbbá azt is kiemeli, hogy következetes gyakorlata szerint a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése eredendően a rendes bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {legutóbb például: 3283/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [20]}. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a jogszabályok értelmezése alapvetően az egyedi ügyekben eljáró hatóságok és bíróságok feladata, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság arra is utal, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indoklási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság a döntésének indokairól az

eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni {lásd például: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [27]}, mely követelmények a Kúria jelen esetben eleget tett.

- [29] 2.3.4. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panaszban rögzített érvek nem alkalmasak arra, hogy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét felvessék vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést megalapozzanak, ekként az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.
- [30] 3. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában, továbbá az Abtv. 29. §-ában foglalt követelményeknek, ezért nem fogadható be. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2025. március 18.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2779/2023.

• • •